מגילה נקראת פרק ראשון מגילה טו.

ארבע נשים יפיות היו בעולם. קשה לומר לא תשיב מוה צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: צפניה א א

2. ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ירמיהו מא א

3. בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר: מלאכי ב יא

4. ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: עזרא י ב

5. ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה: אסתר ד א

6. ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: אסתר ד ד

7. ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: אסתר ד ה

8. וגם פתשגן נתן בירושלם להאבידם נתן לה לראות להם את כתבת אסתר ולהגיד להם ולצוות עליה את העם: אסתר ד ח

9. ויבא התך ויגד למרדכי את דברי אסתר:

10. ויאמר לו מרדכי לך השב להתך ואמר לו כה אמר אסתר הנה אנכי בירח הימים האלה ואת אל המלך לא תבוא: אסתר ד י

11. ויגידו להתך את דברי מרדכי: אסתר ד יא

12. ויאמרו להתך השב לאמר אל מרדכי: אסתר ד יב

13. ויאמר מרדכי להשיב להתך אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל היהודים: אסתר ד יג

14. כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: אסתר ד יד

15. ויאמרו להתך השב אל מרדכי: אסתר ד טו

16. לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת ואכשר אבדתי אבדתי: אסתר ד טז

17. ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר: אסתר ד יז

18. ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

19. ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאת חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: אסתר ה א

20. ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותנתן לך: אסתר ה ג

21. ותען אסתר ותאמר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: אסתר ה ד

22. ויאמר המלך מהרו את המן למען עשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: אסתר ה ה

23. ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: אסתר ה ו

24. ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: אסתר ה ז

25. אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: אסתר ה ח

26. ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: אסתר ה ט

27. ויתאפק המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: אסתר ה י

28. ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על השרים ועבדי המלך: אסתר ה יא

29. ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אני ואין לי קרואה לבלתי לה גם למחר אנכי קרוא לה עם המלך: אסתר ה יב

30. וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: אסתר ה יג

1. דבר יי אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: צפניה א א

2. ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ירמיהו מא א

3. בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יי אשר אהב ובעל בת אל נכר: מלאכי ב יא

4. ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: עזרא י ב

5. ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה: אסתר ד א

6. ותבואנה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: אסתר ד ד

7. ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: אסתר ד ה

8. וגם פתשגן כתב דת אשר נתן בשושן להאבידם נתן לה לראות להם ולהגיד להתך ולצות עליה לבוא אל המלך להתחנן לפניו ולבקש לפניו על עמה: אסתר ד ח

9. ויבא התך ויגד למרדכי את דברי אסתר:

10. ויאמר לו מרדכי לך השב להתך ואמר לו כה אמר אסתר הנה אנכי בירח הימים האלה ואת אל המלך לא תבוא: אסתר ד י

11. ויגידו להתך את דברי אסתר: אסתר ד יא

12. ויאמרו להתך השב לאמר אל מרדכי: אסתר ד יב

13. ויאמר מרדכי להשיב להתך אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל היהודים: אסתר ד יג

14. כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: אסתר ד יד

15. ויאמרו להתך השב אל מרדכי: אסתר ד טו

16. לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת ואכשר אבדתי אבדתי: אסתר ד טז

17. ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר: אסתר ד יז

18. ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

19. ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאת חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: אסתר ה א

20. ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותנתן לך: אסתר ה ג

21. ותען אסתר ותאמר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: אסתר ה ד

22. ויאמר המלך מהרו את המן למען עשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: אסתר ה ה

23. ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: אסתר ה ו

24. ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: אסתר ה ז

25. אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: אסתר ה ח

26. ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: אסתר ה ט

27. ויתאפק המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: אסתר ה י

28. ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על השרים ועבדי המלך: אסתר ה יא

29. ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אני ואין לי קרואה לבלתי לה גם למחר אנכי קרוא לה עם המלך: אסתר ה יב

30. וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: אסתר ה יג

בשלמא אינהו מיפרשי אלא אבהתייהו מנלן כדעולא דאמר עולא בכל מקום [ט] ששמו ושם אביו בנביאות בידוע שהוא נביא בן נביא שמו ולא שם אביו בידוע שהוא נביא בן נביא ולא בן נביא שמו ושם עירו מפורש בידוע שהוא [ח] מאותה העיר שמו ולא שם עירו בידוע שהוא מירושלים במתניתא תנא כל שמעשיו [ט] ומעשה אבותיו סתומין ופרט לך הכתוב באחד מהן לשבח כגון 'דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בידוע שהוא צדיק בן צדיק וכל שפרט לך הכתוב באחד מהן לגנאי כגון [ב] ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע בידוע שהוא רשע בן רשע [ט] אמר רב נחמן מלאכי זה מרדכי ולמה נקרא שמו מלאכי שהיה משגה למלך מיתיבי ברוך בן נריה ושריה בן [א] מעשיה ודניאל ומרדכי בלשן וחגי זכריה ומלאכי כולן נתגבאו בשנת שתים לדריוש תיובתא תניא אמר רבי יהושע בן קרחה מלאכי זה עזרא וחכ"א מלאכי שמו אמר רב [ג] נחמן מסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא דכתיב בנביאות מלאכי [ג] בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר ומאן אפריש נשים נכריות עזרא דכתיב [ד] ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונושב נשים נכריות תנו רבנן ארבע נשים יפיפיות היו בעולם שרה [ה] (ואביגיל רחב) ואסתר ולמאן דאמר [ו] אסתר ירקרוקת היתה מפיק אסתר ומעייל ושתי תנו רבנן רחב בשמה זינתה יעל בקולה אביגיל בזכירתה מיכל בת שאול בראייתה [ז] אמר רבי יצחק [ח] כל האומר רחב רחב מיד ניקרי א"ל רב נחמן אנא אמינא רחב ולא איכפת לי אמר ליה כי קאמינא ביודעה ובמכירה [ט] ומרדכי ידע את כל אשר נעשה מאי אמר רב אמר גבה [י] המן מאחשורוש ושמואל אמר גבר מלכא עילאה ממלכא תתאה [יא] ותתחלחל המלכה מאי [יב] ותתחלחל אמר רב שפירסה נדה ור' ירמיה אמר שהוצרכה לנקביה [יג] ותקרא אסתר להתך [יד] אמר רב התך זה דניאל ולמה נקרא שמו התך שחתכוהו מגדולתו ושמואל אמר שכל דברי מלכות נחתכין על פיו לדעת מה זה ועל מה זה אמר רבי יצחק שלחה לו שמא עברו ישראל על חמשה חומשי תורה דכתיב בהן [טו] מזה ומזה הם כתובים [טז] ויגידו למרדכי את דברי אסתר [יז] ואילו איהו לא אזל לגביה מכאן [יח] שאין משיבין על הקלקלה [יט] לך כנוס את כל היהודים וגו' עד אשר לא כדת אמר רבי אבא שלא כדת [כ] היה ששבכל יום ויום עד עכשיו באונס ועכשיו ברצון וכאשר אבדתי אבדתי כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך [כא] ויעבור מרדכי אמר רב שהעביר יום ראשון של פסח בתענית ושמואל אמר דעבר [כב] ערקומא דמיא [כג] ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות בגדי מלכות מיבעי ליה אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא [כד] מלמד שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלבש וכתיב התם [כה] ורוח לבשה את עמשי ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא לעולם [כו] אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדיוטות ונתקיימה בהן ואלו הן דוד ודניאל דוד דברכיה ארונה דכתיב [כז] ויאמר ארונה אל המלך (ט) וגו' דניאל דברכיה דדיוש דכתיב [כח] אלהך די אנת פלח ליה בתדירא הוא ישיזיבנך ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא [כט] אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה [ל] הנה הוא לך כסות עינים ונתקיים בורעה [לא] ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם אדם שופת קדרה ואח"כ נותן לתוכה מים אבל הקב"ה נותן מים ואחר כך שופת הקדרה לקיים מה שנאמר [לב] לקול תתו המון מים בשמים ואמר ר"א אמר רבי חנינא [לג] כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר [לד] ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ואמר ר"א אמר רבי חנינא צדיק אבד לדורו אבד משל לאדם שאבדה לו מרגלית כל מקום שהיא מרגלית שמה לא אבדה אלא לבעלה [לה] וכל זה איננו שוה לי אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא בשעה שראה המן את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה אינו שוה לי [י] כדרב חסדא דאמר רב חסדא זה בא בפרוזבולי וזה בא בפרוזבולי

כשלמא (ט) ירמיה ומנשה דכתיב ויצא אלי מנשה בן דודי כדכתיב ה' (ירמיה לב) בריך ושריה מניינו שהיו מלמידי ירמיה בריך דכתיב מפיו יקרא אלי את הדברים האלה ומאי כותב על הספר בדיו (ירמיה לו) ושריה בתוך [ב] ספר ירמיה (נה) הדבר אשר צוה ירמיה את ברוך בן מחסיה וגו' ומניינו בתלמידי נביאים שהיו נביאים נחה רוח אליהו על אלישע ויהושע מלמיד משה ועקמן מניין נכריותא בריך בן נריה ושריה בן מחסיה ודניאל ומרדכי ומאי זכריה ומלאכי כולן נתנבאו בשנת שתים לדריוש: **ישמעאל בן נתניה.** הוא שהכה את גדליהו בן אחיקם הנדיק: **בשנת שתים לדריוש.** המחכון נתנבאו לבני הגולה שיחזרו לגיה המקדש שנתבטלה המלאכה זה שמועה עשרה שנה על ידי שמרגיעים מהמתמלו כה ניחמי כורש: **נגדה יהודה.** סיפיה דקרא ועכל בת אל נכר: **בשמש וינסה.** המזכיר את שמה נגרר אחר תפות זעות: **נקרי.** רוחה קרי: ס"ג **מאי אמר.** כשנעק נעקה גדולה ומרה מה היה אומר בלעקתו: **רב אמר.** כך היה לועק: **נכה המן מאחשורוש.** שמלטו לנו לדבר מה שלח עליה על לב מחשורוש: **נכר מלכא עילאה.** כיוני הוא להיפוך בלשון נקיה: **ופחלחל.** נתמסמס חלל גופה: **שחשכוהו מגדולתו.** כיוני מחשורוש שהרי בלעיטו תלתא במלכותיה וכן דריוש המדי שנאמר ודניאל הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסקפה (שם) וכשמלך מחשורוש מחכו מגדולתו: **ואילו איהו.** דניאל לא חזיל להשיב שלימותו: **על הקלקלה.** שהימה לחתר מועצת נבח על המלך לפיכך לא השיב התך את שלימותו ולחתך שלחה דכריה ע"י לחכים: **עד עכשיו.** נבעלתי נחוש: **ועכשיו.** מכאן ואילך מדעתי: **מכדי ממך.** ולחורה לחי לך. ללמד שנשתנה מוחרת לנעלה וכלון לחורה לנעלה: **יו"ט ראשון של פסח.** שהרי כי"ג ניסן נכתבו הגזרות וניתן הדת בשושן וי"ד וטשה עשר ושפה עשר התענו וכשפה עשר [ט] נהלה המן בעיר: **דעבר ערקומא דמיא.** לשון סיפוך היהודים שבעבר השני: **שופה את הקדרה.** מושיבה על הכירה היא קדירה שפיתה: **וזה נא כפרוזבולי.** מרדכי נא תלוי בטעמא עושר המן נא בטעמא עוני שמכר המן את עלמו למרדכי קודם לכן ימים רבים ככתבי לחם: **כולי.** לשון עושר כדלחמרינן (ניטין דף נ.) ושברתי את גאון עוזכם [ט] לשון כולות שביהודה:

כוטי

---

1. Dire de l'Eternel qui fut adressée à Tsephania, fils de Koushi, fils de Guedalia, fils d'Amaria, fils de Hizkia, aux jours de Josias, fils d'Amon, roi de Juda. Tsephania 1:1

2. Au septième mois, Ismaël, fils de Nethania, fils d'Elishama, de la famille royale, et les principaux du roi, dix hommes avec lui, vinrent auprès de Guedalia, fils d'Ahikam, à Mitspa, et ils mangèrent du pain ensemble à Mitspa. Jérémie 41:1

3. Juda a été infidèle, et l'abomination a été commise en Israël et à Jérusalem; car Juda a profané ce que l'Eternel aime, et il a épousé la fille d'un dieu étranger. Malachie 2:11

4. Schekania, fils de Jehiel, l'un des fils d'Elam, prit la parole et dit à Esdras: Nous avons péché contre notre Dieu, et nous avons épousé des femmes étrangères parmi les peuples du pays; mais maintenant il y a encore espérance pour Israël à cause de cela. Esdras 10:2

5. Mardochée connut tout ce qui était arrivé. Il déchira ses vêtements, se couvrit d'un sac et de cendre, et sortit au milieu de la ville, poussant de grands cris et des lamentations amères. Esther 4:1

6. Les servantes d'Esther et ses eunuques vinrent le lui dire, et la reine fut très affligée. Elle fit porter des habits à Mardochée pour qu'il se revêtît et qu'il ôtât son sac; mais il ne les accepta point. Esther 4:4

7. Alors Esther appela Hathach, l'un des eunuques du roi qu'il avait placé auprès d'elle, et elle lui donna l'ordre d'aller vers Mardochée pour savoir ce que c'était et pourquoi il agissait ainsi. Esther 4:5

8. Hathach sortit donc pour aller vers Mardochée, sur la place de la ville, qui était devant la porte du roi. Esther 4:6

9. Mardochée lui rapporta tout ce qui lui était arrivé, et la somme d'argent que Haman avait promis de payer au trésor royal pour la perte des Juifs. Esther 4:7

10. Il lui donna aussi la copie de l'édit rendu à Suse pour les faire périr, afin qu'elle le montrât à Esther, qu'elle la fît connaître, et qu'elle lui ordonnât d'aller vers le roi pour implorer sa grâce et intercéder auprès de lui en faveur de son peuple. Esther 4:8

11. Hathach vint rapporter à Esther les paroles de Mardochée. Esther 4:9

12. Esther dit à Hathach de répondre à Mardochée: Esther 4:10

13. Tous les serviteurs du roi et le peuple des provinces du roi savent qu'il y a une loi pour tout homme ou femme qui s'approche du roi dans la cour intérieure sans avoir été appelé, qu'il n'a qu'un seul arrêt, la mort, à moins que le roi ne tende le sceptre d'or en signe de grâce, et qu'il ne vive; et moi, je n'ai pas été appelée auprès du roi depuis trente jours. Esther 4:11

14. Hathach rapporta à Mardochée les paroles d'Esther. Esther 4:12

15. Mardochée dit de répondre à Esther: Esther 4:13

16. Ne te flatte pas dans ton âme d'échapper seule de toute la maison du roi, plus que tous les Juifs. Car si tu te tais en ce temps, le secours et la délivrance surgiront pour les Juifs d'un autre lieu, mais toi et la maison de ton père vous périrez. Qui sait si ce n'est pas pour un temps comme celui-ci que tu es parvenue à la royauté? Esther 4:14

17. Hathach rapporta à Esther les paroles de Mardochée. Esther 4:15

18. Esther dit de répondre à Mardochée: Esther 4:16

19. Va, rassemble tous les Juifs qui se trouvent à Suse, et jeûnez pour moi; ne mangez ni ne buvez pendant trois jours, nuit et jour; moi aussi, avec mes jeunes filles, je jeûnerai de la même manière. Après cela, j'irai vers le roi, contrairement à la loi, et si je dois périr, je périrai. Esther 4:16

20. Mardochée s'en alla, et il fit tout ce qu'Esther lui avait ordonné. Esther 4:17

21. Le troisième jour, Esther prit ses habits royaux et se tint dans la cour intérieure de la maison du roi, vis-à-vis de la maison du roi. Le roi était assis sur son trône royal, dans la maison royale, vis-à-vis de l'entrée de la maison. Esther 5:1

22. Lorsque le roi vit la reine Esther debout dans la cour, elle trouva grâce à ses yeux, et le roi tendit à Esther le sceptre d'or qu'il avait à la main. Esther s'approcha et toucha le bout du sceptre. Esther 5:2

23. Le roi lui dit: Qu'as-tu, reine Esther? Quelle est ta demande? Fût-ce la moitié du royaume, elle te sera donnée. Esther 5:3

24. Esther répondit: Esther 5:4

25. Si j'ai trouvé grâce aux yeux du roi, et si le roi juge bon d'accorder ma demande et de faire ce que je désire, que le roi et Haman viennent au festin que je leur préparerai; et demain je ferai ce que le roi a dit. Esther 5:5

26. Haman sortit ce jour-là joyeux et le cœur content. Mais quand il vit Mardochée à la porte du roi, et que celui-ci ne se leva point et ne remua point devant lui, Haman fut rempli de colère contre Mardochée. Esther 5:9

27. Haman se contint cependant, et il rentra chez lui. Il fit venir ses amis et Zéresch, sa femme. Esther 5:10

28. Haman leur raconta la gloire de ses richesses, le grand nombre de ses fils, tout ce par quoi le roi l'avait élevé, et comment il l'avait fait monter au-dessus des chefs et des serviteurs du roi. Esther 5:11

29. Haman dit encore: La reine Esther n'a fait venir avec le roi au festin qu'elle a donné que moi; et elle m'a invité encore pour demain avec le roi. Esther 5:12

30. Mais tout cela ne me sert de rien tant que je vois Mardochée le Juif assis à la porte du roi. Esther 5:13

לגבא די ארזיקא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנת פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך: דניאל ו יז 16. ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: בראשית כ טז 17. ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: בראשית כז א 18. לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרותיו: ירמיהו י יג 19. ויזדע הזכר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: אסתר ב כב 20. וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: אסתר ה יג

מסורת הש"ס

ג) [נמי"ר לומר למר רב מלמלי וכו'], ב) [ג' ע"י שמר רב נחמן בר יצחק], ג) (ג"ל רחב ומניינו), ד) (לעיל יג.), ה) תענית ה:, ו) מדס פ"ת, פוטה כ:, ז) כ"ב ל., ח) ס"ז י:, ט) [פר' פרס"י נקמן מה: ד"ה עורקמא], י) [לעיל יד:], כ) נרכות ז., ל) נקמן כח. כ"ק נ:, ס"ג, מ) מנות פ"ו מ"ו (מדס יט: מולין קד:), נ) [כפוף. כ"ש], ס) [ומיל ה], ע) נמנה המן בפרק כ"ל בפרק אחר יום שמח שמר ופ"ל מ. ברפ"ח ד"ה הלטת קמילה ד"ה למתניתא, פ) [ירקה כון], צ) [ופי' תוס' מנחדרין מר: ד"ה ופל].

גליון הש"ס

גמ' שמשו ושם אביו. עי' ב"ק דף טו ע"ב תוס' ד"ה נלמס ובמהרש"ם שיללם בח"מ סס: שם כל האומר רחב. עיין לקמן מה ע"ל תוס' ד"ה אויל לעביה. עי' ב"ב דף ד ע"ל תוס' ד"ה אכל:

הגהות הב"ח

(א) גמ' בידוע שהוא נביא מחוקה העיר: (ב) שם כל שמעשיו סתומין ומעשה אבותיו וכו' כן נדרים וכל שמעשיו ומעשה אבותיו סתומין ופרט לך הכתוב: (ג) שם נמה לבו של המן מלחשורוש: (ד) שם אמר ר' אלע שלא כדת כל יום ויום כשהגיע יום ויום בתגים ובכבוי נרגון פ"ל: (ה) שם ויאמר מרוע אל המלך ה' אלהיך ירצך וגו': (ו) שם כל זה איננו שוה לי וכו' משום דרואה מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו שוה לי אלא כדרב חסדא דאמר וכו': (ז) ס"ש ד"ה כשלמא אינהו ירמיה ומנשה מיפרשי בנבואה חנמאל דכתיב ויצא אלי:

הגהות הגר"א

(א) גמ' מפשיה. ל"ל מחסיה:

מוסף רש"י

אסתר ירקרוקת היתה. כדכתיב זה (לעיל יג.) עורקמא דמיא. שלוליח של מים מטושים (לקמן כח.).

רבינו חננאל

כל ששמו ושם אביו בנבואה, בידוע שהוא נביא בן נביא, וכן כל ששמו ושם עירו מפורש בידוע שהוא [נביא מאותה העיר, שמו ולא שם עירו בידוע שהוא] מירושלים. וכן כל שמעשיו ומעשה אבותיו סתומין ופרט הכתוב באחד מהן, אם לשבח כולן צדיקים ראם לגנאי כולן רשעים. אמר רב מלאכי זה מרדכי. ר' יהושע בן קרחה אומר מלאכי זה עזרא. ומסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא. ויצידו למרדכי, ואילו איהו לא אזל, מיכן שאין משיבין על הקלקלה. (ויעבור מרדכי אמר רב וכו') ושמואל אמר דעבר ערוקמא דמיא. כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי. צדיק אבד לדורו אבד, משל כו'. בולי